

mange Huller i Loven, men saa søjede den højtærede Minister til, at man maatte ikke fordybe sig i Diskussion om dem, men lade dette lille Lovforslag gaa videre. Ja, dertil skal jeg dog sige, at efter hvad der nu er udtalt af den højtærede Minister, vil det jo være en rum Tid, inden der kan foretages en Revision af Vandløbsloven, selv om man inden ret lang Tid tog fat paa Arbejdet, og der er jo et gammelt Ord, der siger, at mens Græsset grov, dør Hørfemor. Naar jeg sammenstiller det Forhold, som jeg har omtalt, med det Forhold, nærværende Lovforslag omhandler, tør jeg dog nok driste mig til at paastaa, at Løsningen af det Forhold, jeg har omtalt, er mindst lige saa vigtig som Løsningen af det Forhold, Lovforslaget omhandler. Jeg mener derfor, at man ikke bør opsætte en anden Ordning af dette Forhold, men at det rettest burde ske ved den her givne Lejlighed, da det er en af de Ting, som ere allervigtigst. Man kunde jo indskrænke sig til det Forhold, jeg har omtalt, og saa det Forhold, Lovforslaget omhandler. Derfor gif mine Udtalelser heller ikke videre. Naar den højtærede Minister sagde, at ved de Sandflugtsarealer, som ere overtagne af Staten, var det Staten, som skulde bestoie Vandløbene og Vedligeholdelse af dem m. v., skal jeg bemærke, at det maa dog ikke være den højtærede Minister ubekendt, at dette Forhold har forvoldt store Vanskeligheder, og at man paa enkelte Steder har meget vanskeligt ved at opnaa et Resultat med de Autoriteter, som have med dette Forhold at gøre. Disse Vanskeligheder ere jo opstaede, fordi der ikke er truffet nogen virkelig Lovregel om dette Tilfælde, navnlig hvor der er et dobbelt Forhold, idet vedkommende Ejer nok ejer Ejendommen, men Staten saa at sige har Højhedsret over den. I Erkendelse deraf var det ogsaa, at jeg fremhævede, at Staten gav Tilskud til Sandflugtens Dæmpning. Man bør jo ogsaa erindre, at Vandløbene, som gaa gennem disse Arealer, mere eller mindre tiljandes, og saa skal der nyt Oprensningsarbejde til. Dette Arbejde hviler alene paa de vedkommende Lodsere, hvad jeg finder i højeste Grad ubilligt. Jeg vilde ønske, at man ved denne givne Lejlighed vilde saa Klarung over dette Forhold, idet de Ejere, som bo ud imod Klitterne og Vesterhavet, og som i Forvejen have et mæssomligt Slid og en tarvelig Tilværelse samt leve paa en meget tarvelig Vis, trænge lige saa godt til Hjælp og til at saa deres Forhold ordnede som de rige Lollændere eller i alt Fald de Lollændere, som bo i gode og fede Egne — ja,

jeg tør ikke sige rige, det var egentlig en Fortællelse, thi jeg tør ikke paastaa, at de alle ere rige, der kan jo ogsaa være fattige Folk, mellem dem, men det kan dog ikke nægtes, at de vistnok ikke føre en saa haard Kamp for Tilværelsen som de Folk, der ere saa uheldigt stillede, at de bo i Egne, hvor der er Sandflugt. De kunne i Dag se deres Marker i frodig Bækt, og i Morgen kunne de se dem ødelagte af Sandflugten. Det kan ikke være mere urigtigt, at Staten hjælper i dette Tilfælde end i Tilfælde af Stormflod. Jeg vil ønske, at den højtærede Minister vil staa nærmere Oplysning om dette Forhold og medvirke til at saa det ordnet ved samme Lejlighed. Hvis ikke, imødeser jeg med Glæde en Revision af Vandløbsloven og haaber saa, at man kan saa dette Forhold med og saa det ordnet paa tilfredsstillende Maade.

**Frederiksen:** Jeg havde ikke tænkt paa at blande mig i Diskussionen om dette Forslag, men det ærede Medlem, som nu satte sig, drog en Sammenligning mellem lollandste Forhold og Forholdene i Sjælland med Hensyn til denne Sag. Jeg vil blot hertil sige, at jeg vilde nok ønske, at den højtærede Landbrugsminister, naar Vandløbsloven skal til Revision, vilde tage lige saa meget Hensyn til Lolland som til Sjælland. Det ærede Medlem maa virkelig ikke tro, at vi paa Lolland ere fri for Beflymninger paa dette Omraade; vi have store Inddæmningsarealer, hvor de tilstødende Lodsere ere i højeste Grad uheldigt stillede, maaste lige saa uheldigt stillede som de, det ærede Medlem omtalte i Sjælland. Det ærede Medlem er ikke, tror jeg, saa nøje kendt med Forholdene derovre, at han, jeg havde nær sagt, har Ret til at udtale sig om de lollandste Vandløbsforhold paa den Maade, som han gjorde. Det er kun disse Bemærkninger, jeg har fundet mig foranlediget til at gøre.

**Landbrugsministeren (Sehested):** Jeg skal blot bemærke i Anledning af den Udtalelse, det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgtreds (Bertelsen) kom med, at det ikke var Meningen med mine Ordinger at ville antyde, at der ikke paa det Punkt, som han berørte, var Grund til at rette eller ændre noget, thi det tror jeg visjelig, der er. Jeg mente blot, at det hørte til de Spørgsmaal, der skulle tages op, naar vi skulle til at revidere Loven i dens Helhed. Kommer man først her ind paa at tage et Spørgsmaal som dette med, kommer der